

Német nyelv

A MINTA JELLEMZÉSE

A minta 11. osztályos tanulókból állt. A középszintű írásbeli feladatsort 301 tanuló írta meg (ebből minden vizsgarészben érvényes adat 294 tanulóról van). Azonosíthatóan szakközépiskolás 121 tanuló, gimnazista 133 tanuló. Emelt szinten 75 tanuló vizsgázott írásban, mindegyik vizsgarészre érvényes adat: 68 tanulótól van.

AZ ÍRÁSBELI VIZSGA

Középszint

Az írásbeli vizsgamodell

Az új német érettségi vizsga legfontosabb jellemzője, hogy a kommunikatív szemléletű nyelvtanítást támogatja, azaz a nyelvhasználat képességét méri. Ebből következően a vizsga mind a négy kommunikatív készséget méri. A jelenlegi vizsgához képest alapvető újdonság, hogy a vizsga öt teljesen egyenrangú vizsgarészből áll (lásd *1. táblázat*). A vizsgarészek mindegyike külön füzetben található, tehát az írásbeli vizsga lebonyolítása során az adott vizsgarész füzetét az előírányozott vizsgaidő leteltével beszedik, majd kiosztják a következőt. Szótár csak az íráskészséget mérő vizsgarészben használható.

Mivel a jelenlegi gyakorlatban az érettségi vizsga a hallott szöveg értését nem méri, ennek a vizsgarésznek a lebonyolítása technikailag is újdonságot jelent. A feladatsorhoz magnókazetták készülnek, amelyek tartalmazzák a szükséges instrukciókat, a szövegek ismétlését és a feladatok megoldásához szükséges szüneteket is.

1. táblázat

Az idegen nyelvi érettségi vizsga részei

		Középszint (perc)	Emelt szint (perc)
Írásbeli vizsga	Olvasott szöveg értése	60	70
	Nyelvhelyesség	30	50
	SZÜNET		
	Hallott szöveg értése	30	30
	Íráskészség	60	90
Összesen		180	240
Szóbeli vizsga	Beszédkészség	15	20

A vizsga fontos jellemzője az, hogy egynyelvű, azaz a közvetítési készséget semmilyen formában nem méri. A vizsgafeladatok utasításait is mindkét szinten németül fogalmazzuk meg.

Talán a legjelentősebb változást jelentő újdonság az a vizsgamodellben, hogy a feladatok mindegyike autentikus szövegekre épül, a szövegeken csak minimális módosítás történhet. A feladatokra az a jellemző, hogy a nyelvhasználatot reális szituációkban mérik, azaz az értési feladatok úgy készülnek, hogy a szöveget a tanulónak olyan stratégiákkal és

olyan mélységben kelljen megértenie, amilyen módon és amilyen mélységben egy reális élethelyzetben ezt a szövegfajtát megértené. A szóbeli és az írásbeli szövegalkotásnál pedig mindig egyértelmű helyzetben kell a vizsgázónak megnyilatkoznia, azaz mindig egyértelműen meg van határozva, hogy kivel kommunikál, milyen szerepben és milyen céllal.

A vizsga sokféle feladattípust tartalmaz és feladattipológiailag kötetlen, tehát adott feladatsorban előfordulhat a vizsgaleírásban megadott feladattípusok bármelyike. Ebből a szempontból nagyon fontos azonban, hogy a vizsgán megjelenő feladattípusok a kommunikatív szemléletű tananyagokban rutinszerűen használatosak a stratégiák fejlesztésére.

A vizsga értékelési rendszere a jelenleginél sokkal erősebben szabályozott, és ez az átállás során a felhasználó tanároknak nehézséget okozhat, de ez azt is jelenti, hogy a javítás és az értékelés munkájához a tanár több segítséget kap. Az olvasás, a hallás és a nyelvhelyesség vizsgarészek értékelési útmutatói tartalmazzák a lehetséges elfogadható válaszokat, de vannak olyan nyitottabb feladatok, ahol az értékelőnek mérlegelnie kell, hogy a vizsgázó válasza tartalmilag megfelelő-e. Az íráskészséget és a beszédkészséget mérő vizsgarészek értékelése központilag kidolgozott analitikus skálák alapján történik.

Ez az eljárás meghatározott értékelési szempontokon, valamint az egyes szempontokhoz tartozó szintleírásokon alapul (lásd 2. táblázat). Lehetséges értékelési szempontok például: tartalom; formai jegyek és hangnem; szövegalkotás; szókincs, kifejezőmód; nyelvtan, helyesírás. Minden írásbeli munkát e szempontok segítségével kell értékelni oly módon, hogy a dolgozatot minden egyes értékelési szempontnál újra kell olvasni. Az eljárás további sajátossága, hogy a szintleírások a nyelvi teljesítményt értékelő szempontoknál nem tartalmaznak hibaszámokra vonatkozó utalásokat, valamint nem osztályozzák az egyes hibatípusokat a hibák súlyossága alapján. A feladatonként különböző szintleírások adott minőségeket írnak le, és az értékelő tanárnak az a feladata, hogy a dolgozatot a szintjének megfelelő sávba sorolja. Az értékelésben vannak belső „küszöbök”, azaz ha bizonyos értékelési szempontok szerint 0 pontos a dolgozat, akkor a többi szempontból már nem értékelhető.

2. táblázat

A középszintű íráskészséget mérő feladathoz készült értékelési skála egy részlete

Szókincs, kifejezőmód

5 pont	4–3 pont	2–1 pont	0 pont
A szöveget a témának és a közlési szándéknak megfelelő szókincs jellemzi. Néhol nem megfelelő a szóhasználat, ez azonban csak kis mértékben nehezíti a mondanivaló megértését.	A szöveget nagyrészt a témának és a közlési szándéknak megfelelő szókincs jellemzi. Többször nem megfelelő a szóhasználat, ami néha nehezíti a mondanivaló megértését. A szókincs korlátai miatt többször előfordulhat szóismétlés.	A szöveget egyszerű szókincs jellemzi. Sokszor nem megfelelő a szóhasználat, ami helyenként jelentősen nehezíti és/vagy akadályozza a mondanivaló megértését. Sok a szóismétlés.	A szövegben felhasznált szókincs szegényes. A nem megfelelő szóhasználat több helyen akadályozza a szöveg megértését.

Nyelvtan, helyesírás

5 pont	4–3 pont	2–1 pont	0 pont
A vizsgázó általában helyesen használja az egyszerű nyelvtani struktúrákat. A szöveg kevés nyelvi (mondattan, alaktan, helyesírás) hibát tartalmaz, amelyek azonban a megértést nem befolyásolják.	A vizsgázó több hibával használja az egyszerű nyelvtani struktúrákat. A szöveg több nyelvi (mondattan, alaktan, helyesírás) hibát tartalmaz, amelyek azonban a megértést nem befolyásolják, és/vagy kevés, a megértést nehezítő hiba jellemzi a dolgozatot.	A vizsgázó csak a legegyszerűbb nyelvtani struktúrákat használja. A szöveg sok olyan nyelvi (mondattan, alaktan, helyesírás) hibát tartalmaz, amelyek a megértést nem befolyásolják, valamint több, a megértést jelentősen nehezítő nyelvi hiba fordul elő benne.	A szöveg a nyelvi (mondattan, alaktan, helyesírás) hibák miatt nem érthető.

Az értékelési rendszer fontos alapelve, hogy az egyes vizsgarészek értékelése egymástól független. Minden vizsgarészben csak a célzottan mért készséget értékeljük, azaz a helyesírási és nyelvhelyességi hibák megítélése a különböző vizsgarészekben eltér egymástól.

A vizsga belső szerkezete értékelési szempontból meghatározott, tehát a vizsgaleírás rögzíti, hogy az adott vizsgarészben a vizsga egészében megszerzhető 150 pontból mennyi érhető el (*lásd 3. táblázat*). Technikai okból nem mindig lehet biztosítani, hogy a dolgozatban elérhető pontok száma egyenlő legyen a vizsgarészben elérhető vizsgapontok számával. Ezért több vizsgarészhez átszámítási táblázat készül, amely a központi értékelési útmutatóban megtalálható.

3. táblázat

Az idegen nyelvi érettségi vizsga értékelési rendszere

		Közép- szint	Emelt szint
		(%)	(%)
	Olvasott szöveg értése	22	20
Írásbeli vizsga	Nyelvhelyesség	12	20
	Hallott szöveg értése	22	20
	Íráskészség	22	20
Szóbeli vizsga	Beszédkésztség	22	20
Összesen		100	100

A vizsgaszabályzatban előírt 10%-os „küszöbszint” az idegen nyelvi érettségi vizsga öt azonos értékű vizsgarészének mindegyikére külön-külön érvényes.

Az új német érettségi vizsga tartalmi és szemléleti változásai miatt jelentős eltérést mutat a jelenlegi vizsgától, és ezzel mind a felkészítés, mind a vizsgáztatás során bizonyos megrögzült szokások megváltoztatását igényli. Azt azonban nagyon fontos megállapítani, hogy a vizsga csupán megpróbálja követni azokat a jelentős változásokat, amelyek az idegen nyelvek tanításában mind szemléleti, mind módszertani síkon az elmúlt évtizedekben bekövetkezettek, amelyekre azonban az érettségi vizsga jelenlegi formájában nem tudott megfelelően reagálni.

A vizsga modernizálásának további jelentős lépése az, hogy a vizsgakövetelmények és a feladatsorok kialakításakor az Európa Tanács ajánlásaiban szereplő szintrendszerekhez igazodtunk. A vizsgakövetelmények középszintje az A2–B1, az emelt szint pedig a B2 szintnek felel meg.

Az eredmények

A vizsga eredményeinek értelmezéséhez két lényeges szempontot kell kiindulásnak tekinteni. Az eredmények szempontjából nagyon jelentős tény, hogy a próbaérettségi nem érettségiző mintán folyt. A vizsga legjelentősebb újdonsága, hogy készségmérő feladatsorokat alkalmaz. Arról azonban nincs információnk, hogy a középiskola utolsó évében a készségek mennyit fejlődnek. Ennek a mintának az eredményéből nagyon nehéz tehát arra következtetni, hogy az érettségizők várhatóan milyen módon fognak teljesíteni. Az eredményekből annyi tanulságot

azonban mindenképpen le lehet vonni, hogy ennél jelentősen rosszabb teljesítésre valószínűleg nem lehet számítani.

Az eredményeket befolyásoló másik jelentős tényező az, hogy a vizsga formája és értékelési rendszere alapvetően megváltozott, ez az értékelő tanárok számára érzékelhetően jelentős nehézséget jelentett, és ezt nem tudta alapvetően befolyásolni a próbaérettségit lefolytató tanároknak szervezett nagyon rövid tájékoztató sem. A dolgozatok szisztematikus másodjavítására nem került sor, a szűrőpróbaszerű ellenőrzések azonban azt mutatták, hogy a feladatsorok javítása és értékelése nagyon sok szempontból problematikus volt, márpedig ez jelentősen befolyásolja a tanulói eredményeket.

A középszintű írásbeli vizsga átlagos teljesítettsége 61,45 %-os volt, a pontszámmegoszláshoz lásd az *1. ábrát*. Az írásbeli vizsgán lebonyolított négy vizsgarész teljesítettségéről a következők állapíthatók meg. Nagyon fontos tanulságot jelent, hogy az olvasott szöveg értése vizsgarész teljesítettsége volt a legmagasabb (átlagos teljesítés: 75,69%), a fejlesztés során a tanároknak sok aggodalom merült fel azzal kapcsolatban, hogy a tanulók nincsenek ahhoz hozzászokva, hogy ilyen terjedelmű eredeti szöveget olvassanak. Ebből a szempontból kifejezetten biztatónak tekinthetőek az eredmények.

A nyelvhelyességi vizsgarész nehezebbnek bizonyult, de a teljesítettsége még jónak tekinthető (átlagos teljesítés: 59,16%). A korábbi mérések tanulságai is azt bizonyították, hogy ennél a vizsgarésznél általában jelentős nehézséget okoz a tanulóknak az a váltás, hogy az adott nyelvhelyességi problémákat szövegekben kell alkalmazniuk. Ebből a szempontból megnyugtatónak tűnik az átlagos teljesítés.

A hallott szöveg értésének mérése teljesen új eleme a vizsgának. Egyéb kutatásokból tudható, hogy még mindig viszonylag ritkán használnak a tanórákon hanganyagokat. Ennek ellenére a vizsgarész teljesítettsége 56,2%, és a vizsgarészben 10% alatt teljesítők aránya sem kirívóan magas (14 tanuló, 4,7%). Mivel a próbaérettségihez készült hangfelvétel az előíránynál jelentősen rövidebb volt, ezt a feladatsort kiegészítettük egy feladattal, amely azonban feltehetően könnyebb, és ez valamelyest javítaná a vizsgarész megoldottságát is.

Az eddigi mérésekhez hasonlóan az íráskészséget mérő vizsgarész teljesítettsége a legalacsonyabb (47%). Nagyon magas az ebben a vizsgarészben 0 pontot elérők száma (25 tanuló, 8,5%), illetve a 10% alatt teljesítők száma is (36 tanuló, 12,2%). Ez a vizsgarész két feladatból áll, az első feladatban A2-es szintű teljesítményt, a másodikban B1-es szintű teljesítményt várunk el, a könnyebb feladat megoldásával a megszerezhető 33 pontból tízet lehet elérni. Az első feladatban a vizsgázó néhány mondatos (40–50 szavas) közlést hoz létre (pl. üdvözlőlap, e-mail), a második feladatban pedig rövid levélre, hirdetésre vagy hasonló informatív szövegre reagál egy körülbelül 80–100 szó terjedelmű szöveg (pl. magánjellegű vagy intézménynek szóló levél) megírásával. A szövegben a vizsgázónak megadott irányító szempontokat kell tárgyalnia.

A feladatok viszonylag alacsony teljesítettsége arra utal, hogy a tanulók ezeket az egyszerűbb és rövid szövegfajtákat sem tudják létrehozni. Az első (könnyebb) feladat teljesítése 67,4% volt, bár tény, hogy ebben a feladatban is magas a 0 pontot elérők száma (29 tanuló, 9,7%). A korábbi mérésekhez hasonlóan az figyelhető meg, hogy a tanulók felkészületlenek ezekre a feladatokra. Meglepően alacsony pontszámokat adtak tartalmi szempontból (49,8% a második feladatban), és ez arra utal, hogy a tanulók nem tudnak megadott szempontokhoz igazodva írni. Kiugróan alacsony a formai jegyek alapján létrejött pontszám (átlagos teljesítés: 26,4%), amely arra utal, hogy a tanulók nincsenek tisztában a levél formai kritériumaival. (A négy vizsgarész pontszámeloszlási görbéje a *2–5. ábrán* látható.)

Mivel a középszintű vizsga két egymástól elkülöníthető szintre készült, arra számítottunk, hogy a pontszámeloszlási görbékben is megjelenik ez a jelenség. Azonban csak

az íráskészséget mérő és a nyelvhelyesség vizsgarészben látható jól a két különböző nyelvtudási szintű célcsoport (lásd 3. és 5. ábra).

A vizsga egészében és az egyes vizsgarészekben is jelentős különbség mutatkozik a két elkülöníthető almintá: a gimnazisták és a szakközépiskolások között. Ez utóbbiak mindegyik vizsgarészben jelentősen rosszabbul teljesítettek, kiugróan magas a különbség az íráskészséget mérő vizsgarészben (lásd 6–8. ábrák).

A vizsgán nem megfelelően teljesítők aránya érdekesen alakul. 20% alatti teljesítményt az írásbeli vizsgán összesen a tanulók 3,7%-a ért el, a gimnáziumi almintában külön ez az arány 1,5%, a szakközépiskolaiban 6%. A vizsgarészenkénti 10%-os teljesítményküszöb azonban ennél jelentősen nagyobb mértékű bukást eredményezett. Az egész mintában 43 tanuló volt (14,6%), aki legalább egy vizsgarészben nem tudta teljesíteni a 10%-ot. Ez az arány a szakközépiskolai tanulók körében volt jelentősen nagyobb, és a legtöbb bukás az íráskészség vizsgarészben alakult ki (lásd 4. táblázat).

4. táblázat

*A 10% alatti teljesítményt elérő tanulók száma és aránya a középszintű vizsgán**

	Olvasott szöveg értése	Nyelv- helyesség	Hallott szöveg értése	Írás
Gimnázium	0 0%	1 0,8%	0 0%	3 2,3%
Szakközépiskola	3 2,5%	0 0%	9 7,4%	28 23,9%
Teljes minta	4 1,3%	1 0,3%	14 4,7%	36 12,2%

*Az arányok az adott vizsgarészhez feldolgozott dolgozatokhoz képest értendők.

Az értékelési útmutatóról a tanári vélemények (38 db) túlnyomóan jók voltak. A tanárok az útmutatót elfogadhatónak és használhatónak találták, kivételt képezett ez alól az íráskészséghez készült fejezet, amelyet sok kritika ért. Az ehhez a részhez készült útmutatót – amely az analitikus skálák újszerűsége miatt nagyon részletes volt – sokan terjedelmesnek és bonyolultnak tartották. Ezen túlmenően több javító tanár nehezményezte, hogy a dolgozatokat minden egyes értékelési szemponthoz újra kell olvasni. Ez azonban nagyon lényeges eleme ennek az értékelési eljárásnak, amelyről minőségi okból nem lehet lemondani.

A tanárok közül többen fölöslegesnek tartották azt is, hogy a hibák jelöléséhez jelrendszert adtunk meg. E jelrendszernek az volt a szerepe, hogy alkalmazásával jobban rá lehetett vezetni a tanárokat arra, hogy ne a nyelvtani hibák száma alapján ítéljék meg a dolgozatok minőségét. A tanári vélemények hatására az útmutató szövegét leegyszerűsítjük, és nem írunk elő kötelező javítási jelrendszert a középszintű vizsgán.

Emelt szint

Az írásbeli vizsgamodell

A vizsgamodell alapelveit tekintve nem különbözik a középszinttől. Több az egyes vizsgarészekre szánt idő, és minden egyes vizsgarészben nagyobb a megértendő vagy létrehozandó szöveg mennyisége. A vizsgafeladatok pedig komplexebbek, nehezebbek. Az értékelés arányában van enyhe eltérés a két vizsga között: míg középszinten a nyelvhelyességi

vizsgarész aránya valamivel kisebb a többi vizsgarésznél, addig az emelt szinten az öt vizsgarész aránya teljesen azonos (lásd 3. táblázat).

Az eredmények

Az eredmények értelmezésekor a középszintű vizsgánál felsorolt két relativizáló tényezőn kívül még egy fontos dologgal kell számolnunk: az emelt szintű érettségihez olyan kevés dolgot lehetett feldolgozni, hogy abból csak nagyon óvatosan lehet tendenciákat megfogalmazni.

A vizsga egészének teljesítettsége magas (83,27%). Az olvasás vizsgarész teljesítettsége jó, de nem annyira kiugróan, mint a középszint esetén (68,46%). A nyelvhelyességi vizsgarész megoldottsága valamennyivel alacsonyabb, de ez a vizsgarész sem bizonyult a célcsoport számára kifejezetten nehéznek (58,3%). A hallott szöveg értése vizsgarész kifejezetten könnyű volt (80,5%), és ebben a vizsgarészben egyáltalán nem volt 10% alatt teljesítő vizsgázó. Itt is az írás vizsgarész bizonyult a legnehezebbnek, az átlagos teljesítés 53,56%, a 10%-ot nem teljesítők aránya 20,7%. (A pontszámeloszlási táblázatokhoz lásd a 9–14. táblázatokat.)

A bukás a vizsgán – minden esetben a második értékelő által adott pontokat figyelembe véve – a következőképpen alakult. 20% alatt 1 tanuló teljesített az egész vizsgán. A 10%-os küszöböt az olvasott szöveg értése vizsgarészben nem érte el 2 vizsgázó (2,7%), a nyelvhelyességi vizsgarészben 3 vizsgázó (4%), a hallott szöveg értésénél nem volt ilyen vizsgázó, az írás esetében pedig 15 tanuló (20%) nem érte el a feltétlenül szükséges 10%-ot. Összesen 16 tanuló (21,3%) eredménye volt legalább egy vizsgarészből 10% alatt.

Az értékelési útmutatót az emelt szinten jobban elfogadták a javító tanárok: komoly kritikai észrevétel itt nem merült fel.

A szisztematikus másodjavítás hiánya miatt a kettős értékelés tanulságai is kevésbé vonhatók le. A szűrőpróbaszerű ellenőrzések alapján arra lehet következtetni, hogy az olvasás, nyelvhelyesség és hallás vizsgarészekben, ahol az értékelő az első javítás ismeretében dolgozott, inkább csak ellenőrző és jóváhagyó szerepet vállalt. Az íráskészség dolgotokat másolat formájában kapta meg az egyik javító, itt azonban a lehetőség ellenére sem mondható el, hogy valóban egymástól függetlenül értékelték volna a javítók. További problémát jelentett a két értékelés összesítésének megoldatlansága, hiszen nincsen pontos útmutatás arra vonatkozóan, hogy milyen módon kell a két különböző értékelésből egy végeredményre jutni.

A SZÓBELI VIZSGA

A szóbeli vizsgamodell

A vizsga mindkét szinten két-két feladatból áll: az egyik monologikus típusú megnyilvánulást igényel a vizsgázótól (ez a középszinten témakifejtés irányító szempontok segítségével, az emelt szinten pedig két kép alapján), a másik pedig valamilyen párbeszédes típusú feladat a vizsgáztatóval (a középszinten egy megadott szituáció, az emelt szinten vita, érvelés). A szóbeli vizsga lebonyolítása során jelentős eltérés a többi tantárgytól, hogy az idegen nyelvekből nem áll a vizsgázó rendelkezésére külön felkészülési idő.

A tapasztalatok

A vizsgaeredmények szisztematikus feldolgozására nem került sor. A középszintű vizsgához a részletes értékelő lapokat nem küldték vissza, a hangfelvételeken pedig többnyire nem azonosíthatók a vizsgázók. Ezen túlmenően sok hangfelvétel gyakorlatilag nem hallható. E vizsgarész eredményei tehát a későbbiekben sem dolgozhatók fel rendszerszerűen.

A hangfelvételek szűrőpróbaszerű meghallgatása azonban arra mutatott rá, hogy a szóbeli vizsgák többségén nem az történt, aminek a feladat szerint történnie kellett volna, a vizsgázók teljesítménye tehát nem ítélt meg egyértelműen. Természetes jelenség, hogy egy szóbeli vizsgán a vizsgáztató magatartása befolyásolja a vizsgázó teljesítményét. Az idegen nyelv esetében, ahol a vizsgázó kommunikációjának minőségét kell értékelni, döntő jelentőségű a kommunikációs partner, azaz a vizsgáztató magatartása, hiszen ez jelentős mértékben befolyásolja a vizsgázó eredményét. A hangfelvételek tanúsága szerint a vizsgáztatói szerepre való felkészülés a szóbeli vizsga esetében nagyon komoly képzést igényelne. Sok vizsgáztatónak a megadott vitahelyzetben is nehézséget jelentett kilépni a klasszikus kérdező, választ váró szerepből.

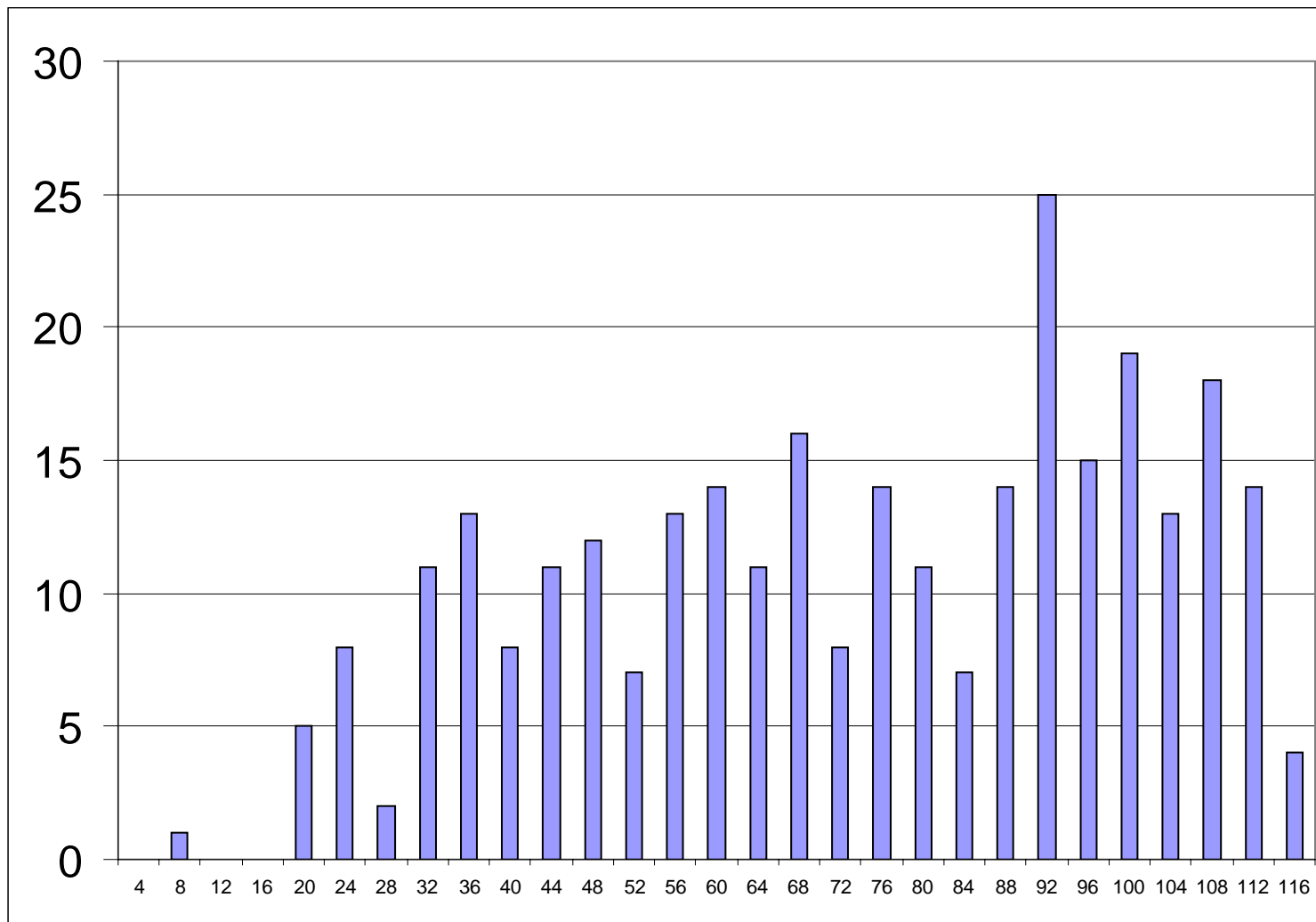
A tanári kérdőíveken többen kifogásolták a felkészülési idő hiányát. Ennek érdekessége, hogy a 2001 végén folytatott közvéleménykutatás egyik fontos tanulsága éppen az volt, hogy nagyon sokan fölöslegesnek ítélték meg a felkészülési időt, hiszen ilyen a valódi kommunikációs helyzetben sincs.

Többen megállapították továbbá, hogy nehéz egyszerre vizsgáztatóként irányítani a beszélgetést, a feladatnak megfelelően, és közben értékelni is. Többen megjegyezték, hogy az idegen nyelvi vizsgáknál az értékelésre kellene hagyni egy rövid időt a vizsga befejezése után.

Egészében mindenképpen pozitívnak tekinthető, hogy sikerült rendben lebonyolítani az írásbeli vizsgát, amely több füzetből áll, így szervezési szempontból bonyolult. Ugyanez csak részben mondható el a szóbeli vizsgáról, amely során a hangfelvételek tanúsága szerint jelentősen különböző, sok esetben a vizsgaleírástól eltérő vizsgabeszélgetések folytak.

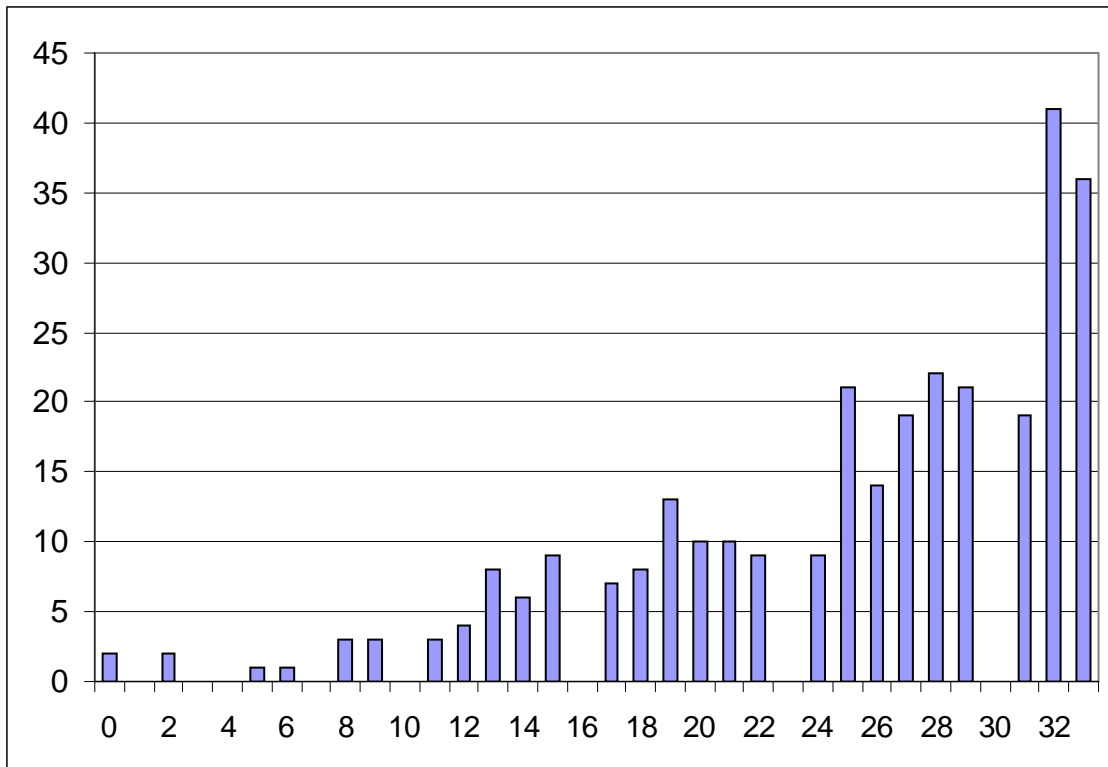
Az értékelés bizonytalansága és a vizsgázói célcsoport összetétele miatt nem nagyon lehet egyértelmű véleményt mondani a feladatsorok nehézségéről, de a feladatok minőségére vonatkozó részletesebb elemzések természetesen sok további tanulságot jelenthetnek.

A legfontosabb tanulsága a próbaérettséginek a német vizsgaanyag alapján az volt, hogy a vizsgáztatók képzése mindkét szinten elengedhetetlenül szükséges lenne. Az idegen nyelvi vizsga jelentősen eltér a jelenlegitől, gyakorlatilag a jelenlegi vizsgának nincs olyan eleme, amelyik az újban megjelenne. Az átállás tehát jelentős technikai és attitűdbeli váltást feltételez a vizsgáztatótól, amely képzés nélkül nehezen képzelhető el. A próbaérettségi értékelése bizonyítja, hogy számtalan téves javítás, rossz értékelés befolyásolhatta a vizsgázók teljesítményét, és sok jó szándékú, de rosszul segítő szóbeli vizsgáztató ronthatta le a vizsgázók teljesítményét.

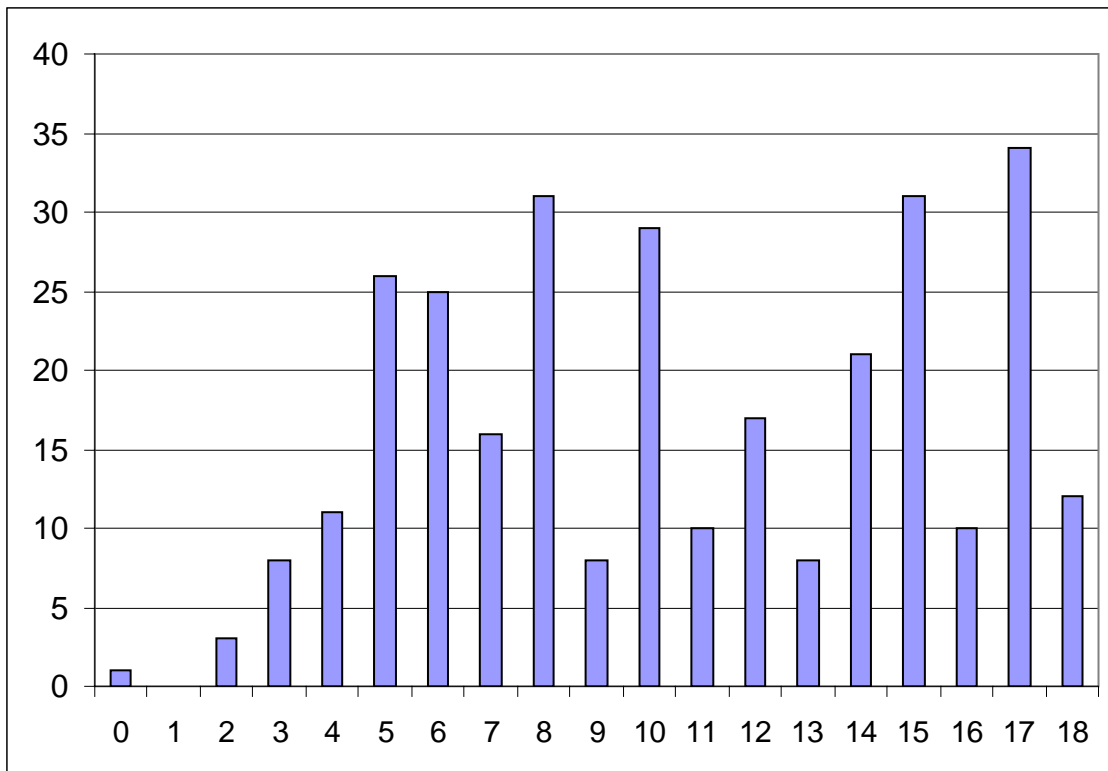
1. ábra

A középszintű írásbeli vizsga pontszámmegoszlása (294 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 117)

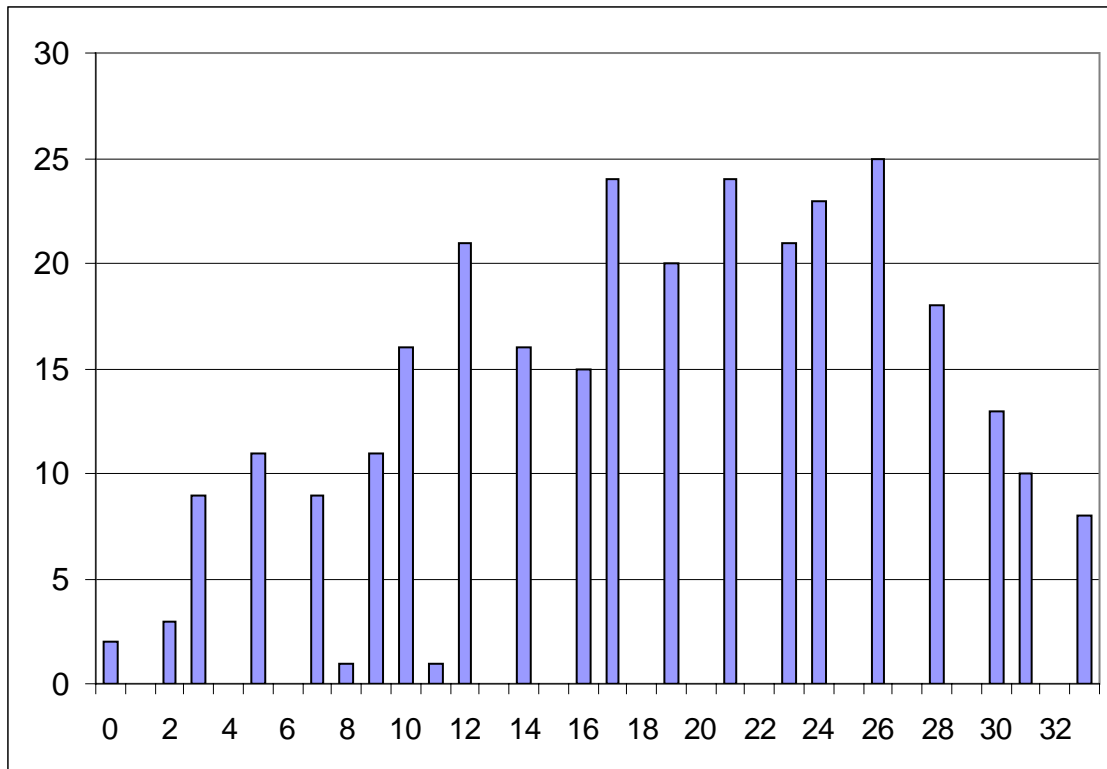
2. ábra

A középszintű olvasott szöveg értése vizsgarész pontszámmegoszlása (301 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 33)

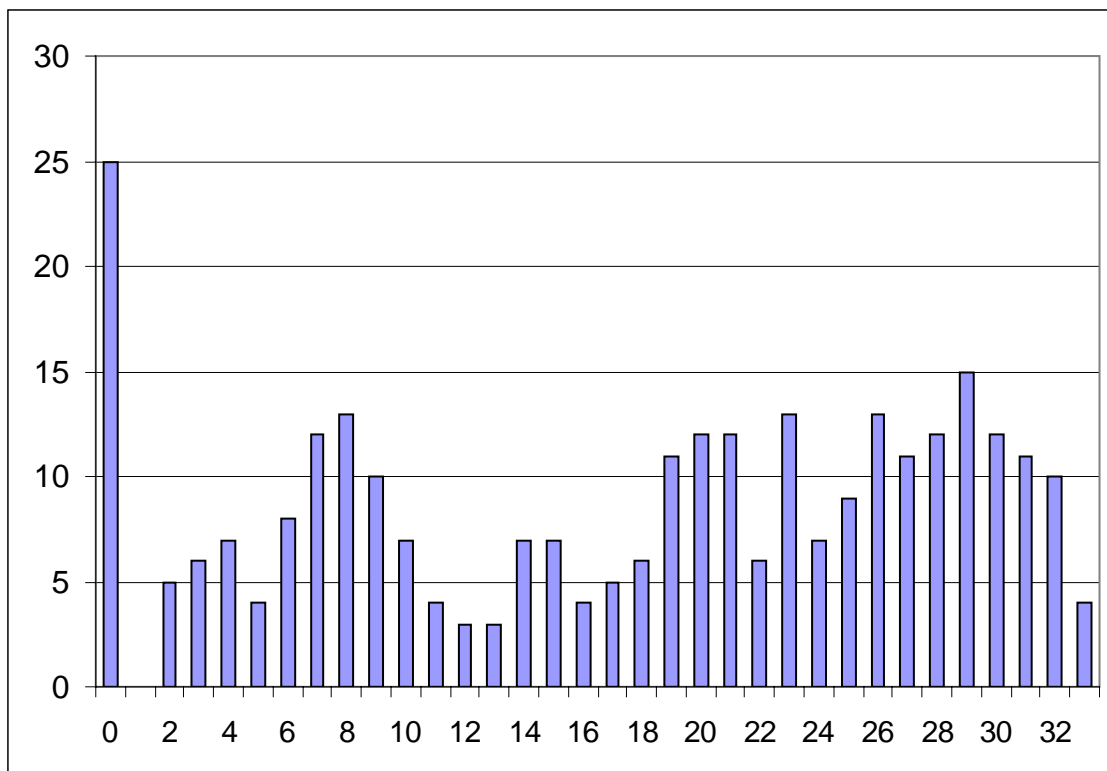
3. ábra

A középszintű nyelvhelyesség vizsgarész pontszámmegoszlása (301 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 18)

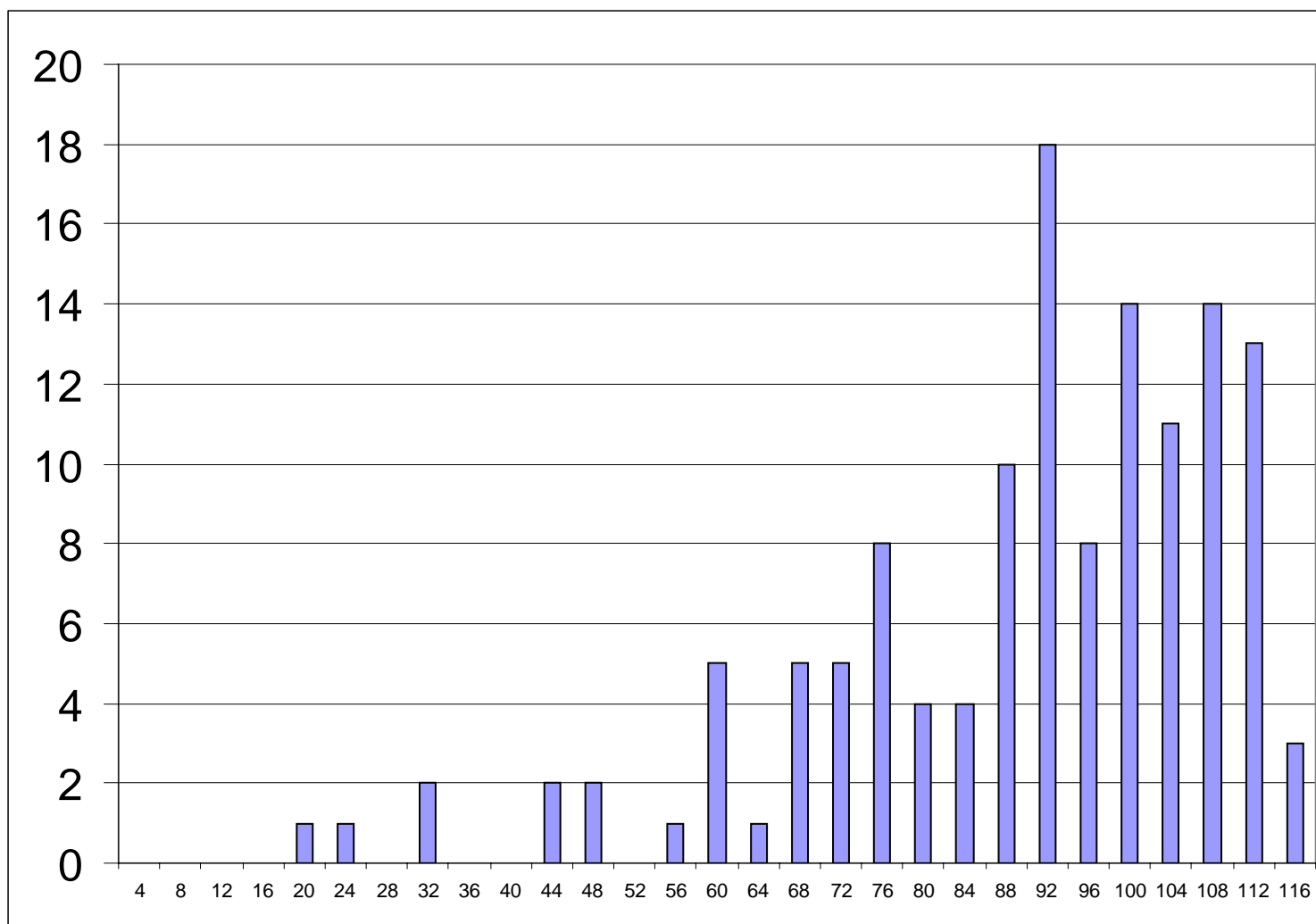
4. ábra

A középszintű hallott szöveg értése vizsgarész pontszámmegoszlása (301 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 33)

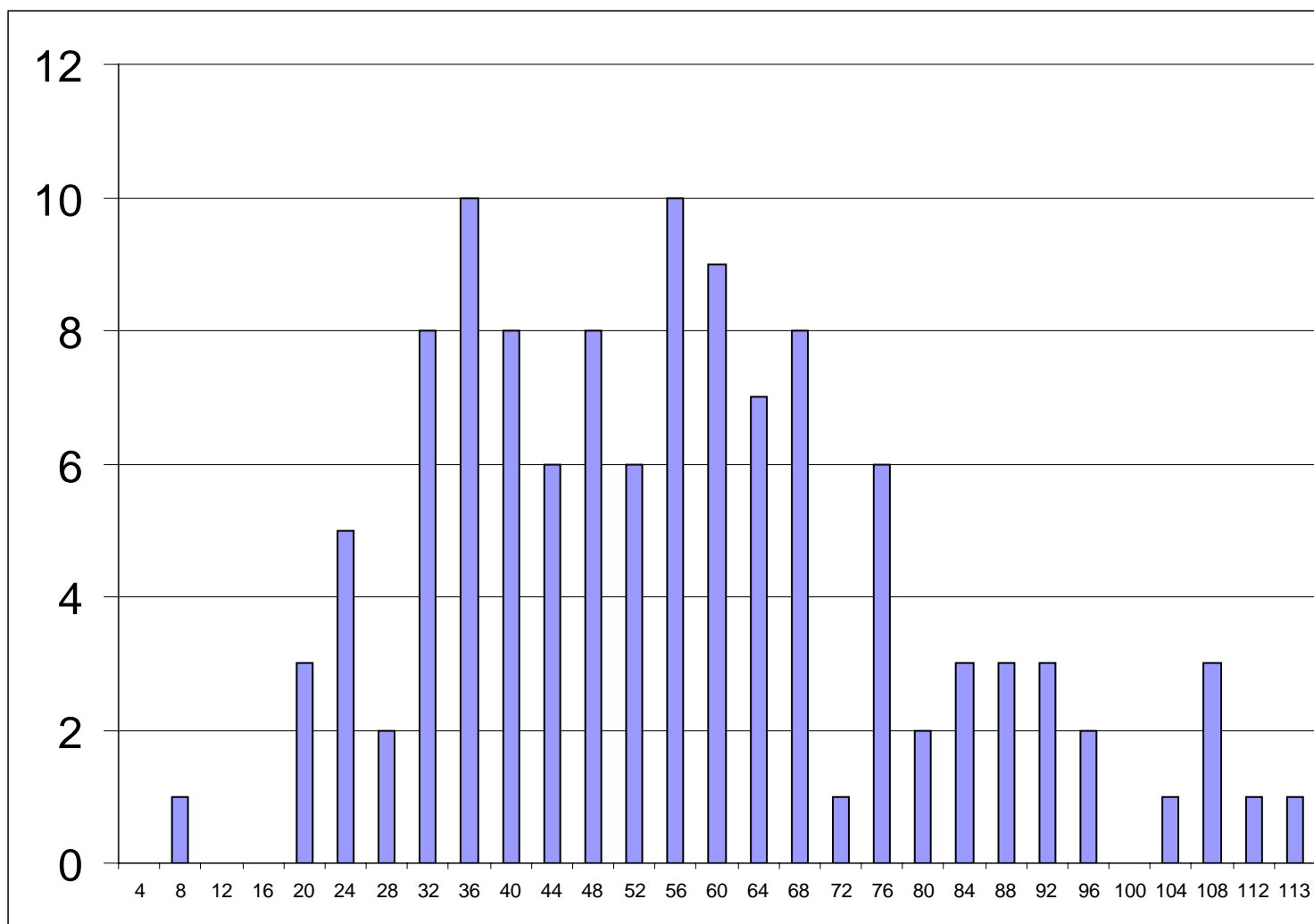
5. ábra

A középszintű íráskészség vizsgarész pontszámmegoszlása (294 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 33)

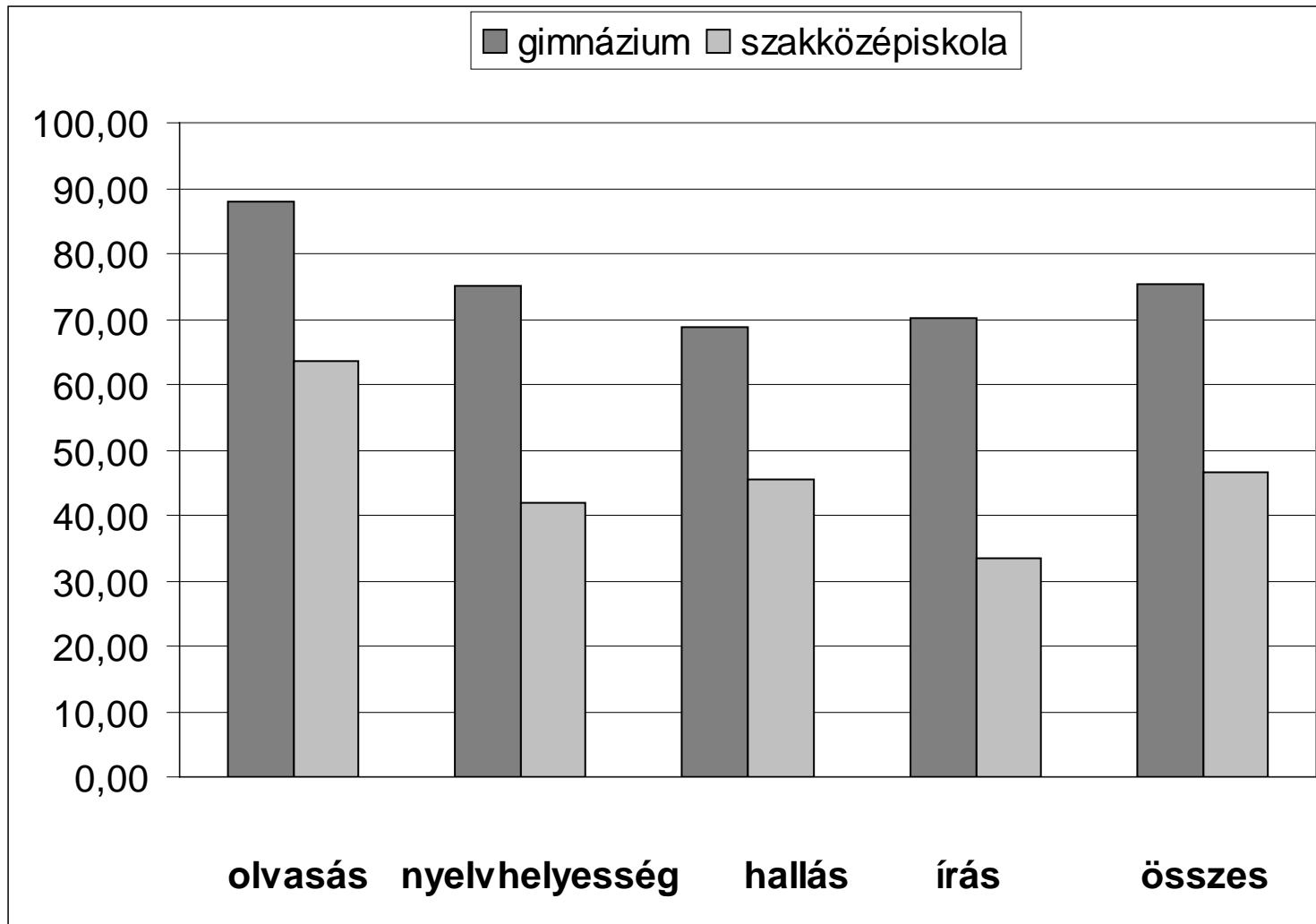
6. ábra

A középszintű írásbeli vizsga pontszámegoszlása a gimnáziumi almintában (132 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 117)

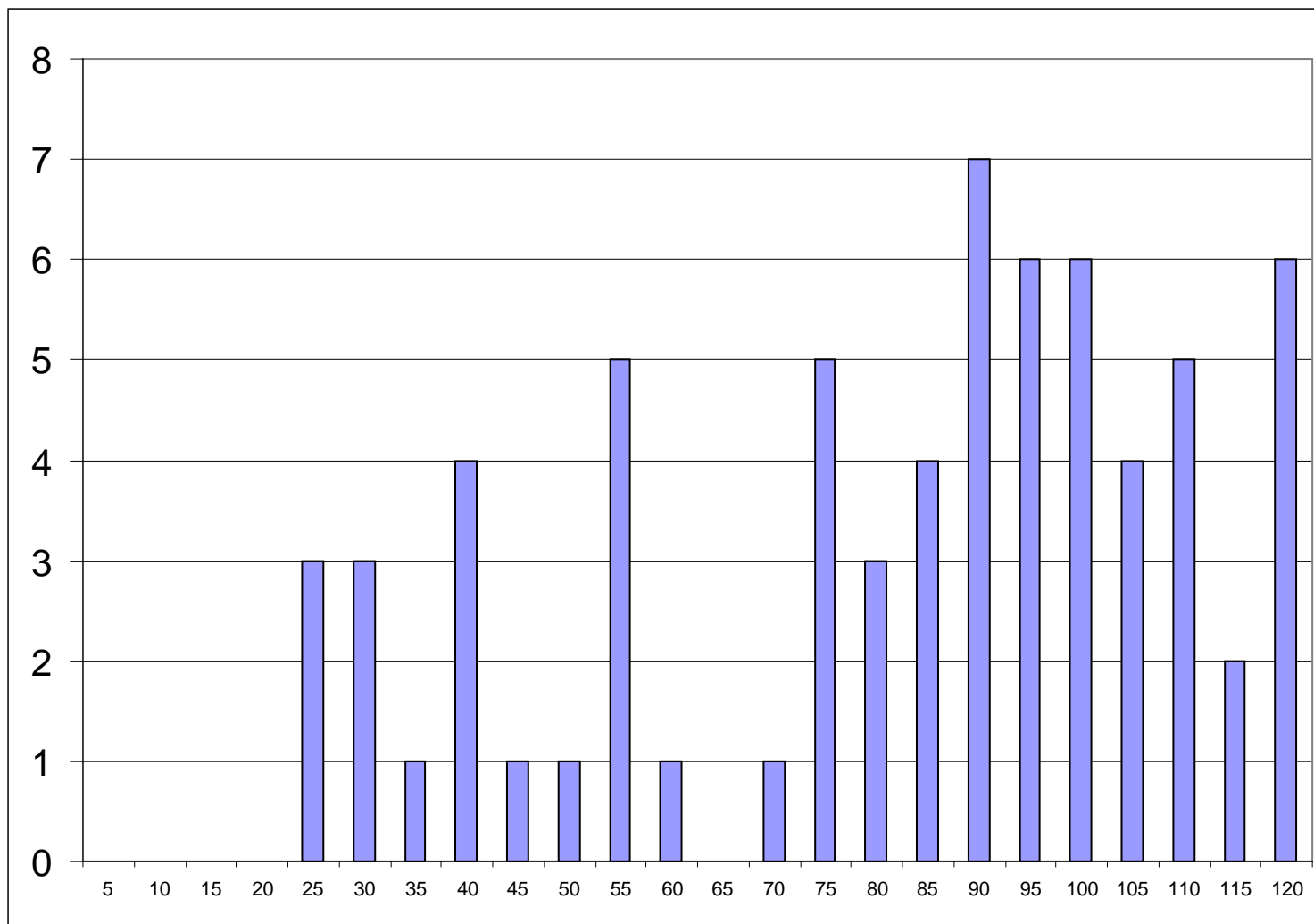
7. ábra

A középszintű írásbeli vizsga pontszámegoszlása a szakközépiskolai almintában (117 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 117)

8. ábra

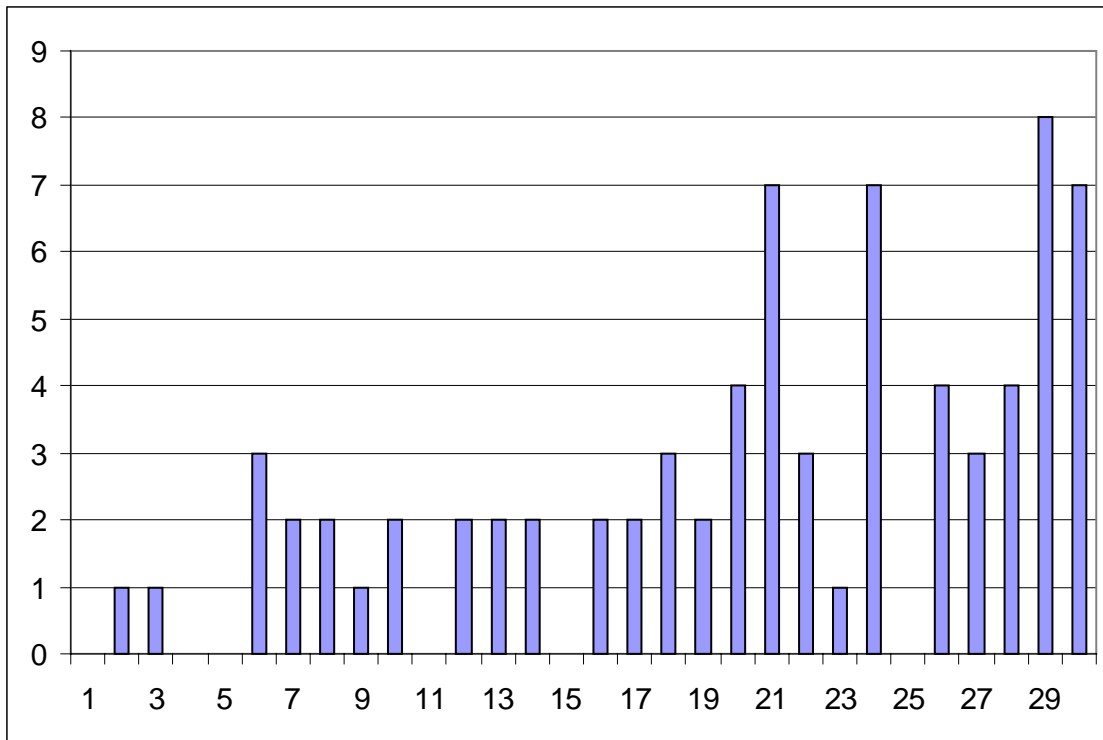
A gimnáziumi és a szakközépiskolai tanulók átlagos teljesítménye az egyes vizsgarészekben

9. ábra

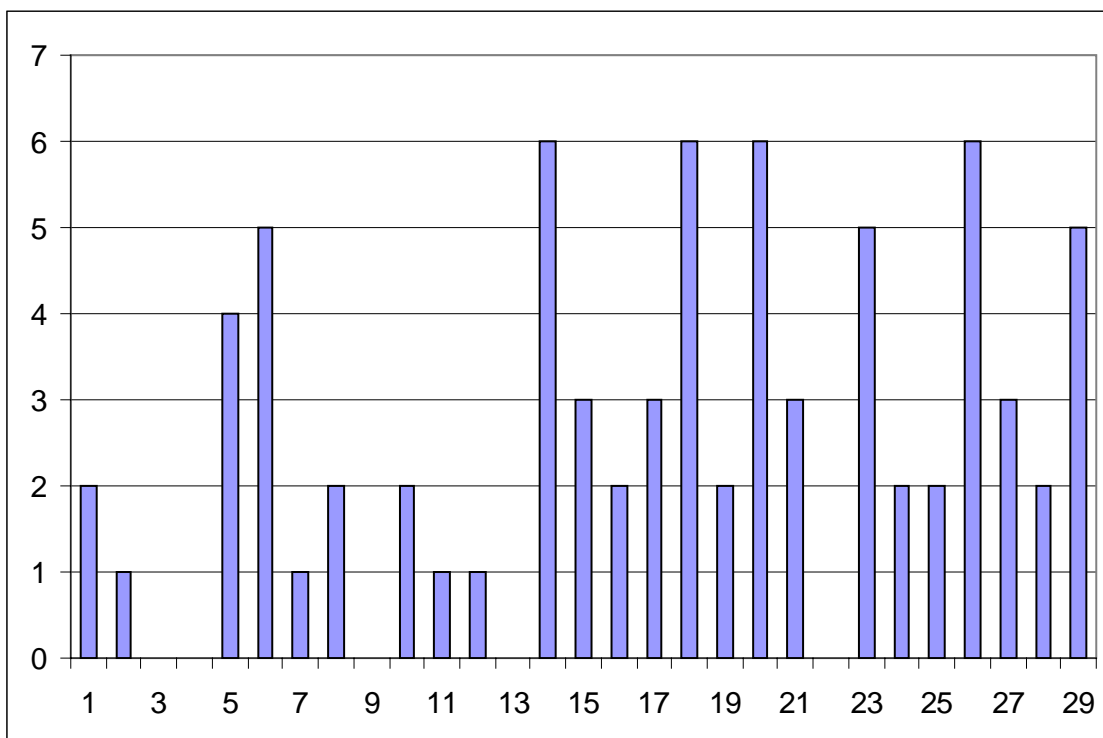
Az emelt szintű írásbeli vizsga pontszámegozslása (68 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 120)*

*A második értékelő pontszáma alapján.

10. ábra

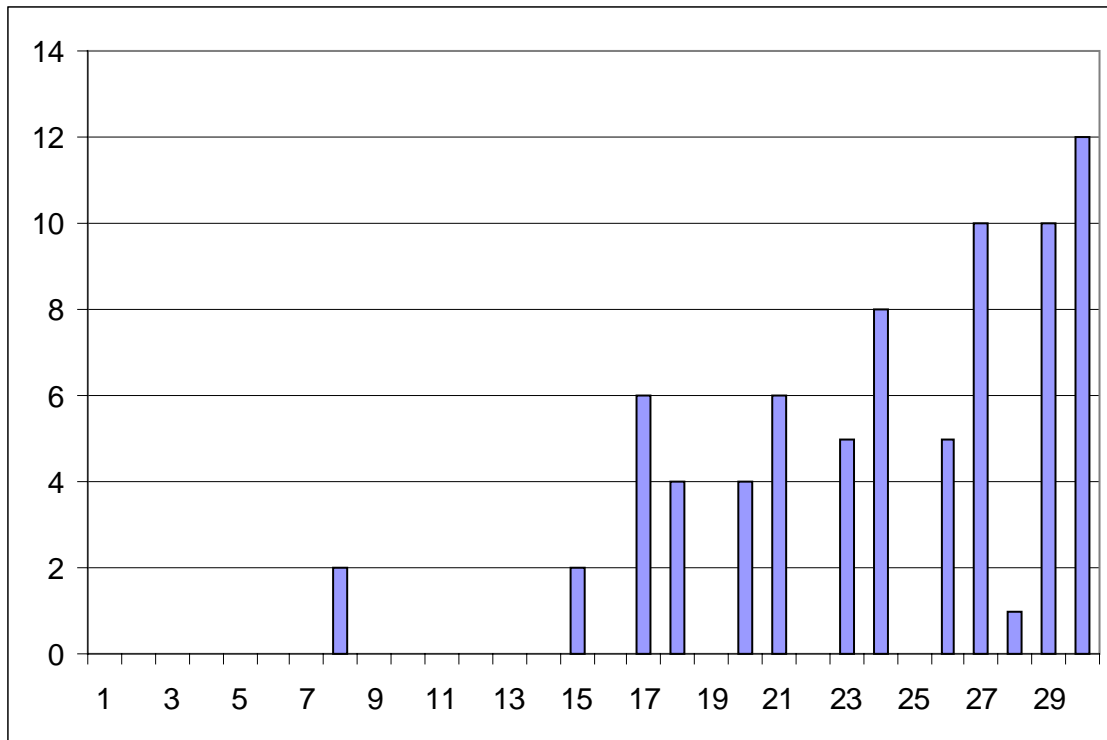
Az emelt szintű olvasott szöveg értése vizsgarész pontszámmegoszlása (75 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 30)*

11. ábra

Az emelt szintű nyelvhelyesség vizsgarész pontszámmegoszlása (75 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 30)*

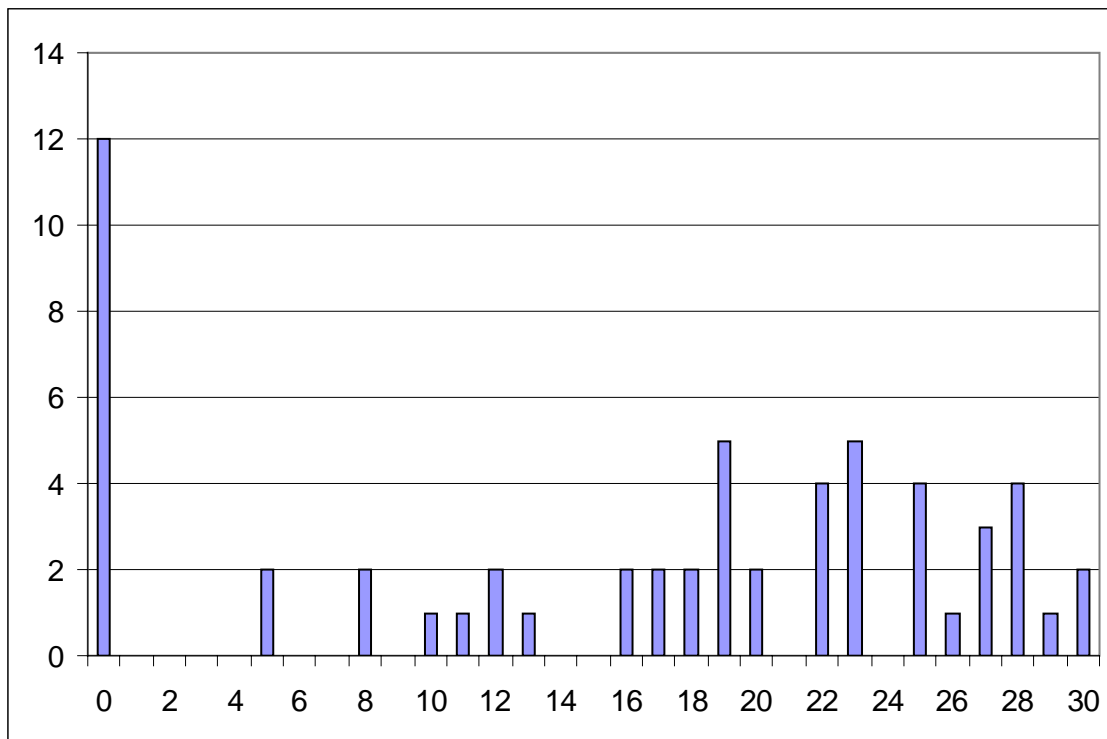
*A második értékelő pontszáma alapján.

12. ábra

Az emelt szintű hallott szöveg értése vizsgarész pontszámmegoszlása* (75 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 30)

*A második értékelő pontszáma alapján.

13. ábra

Az emelt szintű íráskészség vizsgarész pontszámmegoszlása (58 tanuló, maximálisan elérhető pontszám: 30)

*A két értékelő által egyeztetett pontszám alapján.